

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις [REDACTED], με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα και Ιωάννης Βασιλόπουλος, Σύμβουλοι, Αγγελική Κέντρου (εισηγήτρια) και Ελένη Κατσούρα, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Πάρεδρος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Αικατερίνη Μαρκοβίτη, που αναπληρώνει νόμιμα τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Διονυσία Ανδρικογιαννοπούλου, ασκούσα καθήκοντα Προϊσταμένης Τμήματος.

Για να δικάσει την με αριθμό βιβλίου δικογράφων [REDACTED] αγωγή του [REDACTED] του [REDACTED], κατοίκου [REDACTED] (οδός [REDACTED], Τ.Θ. [REDACTED]), ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Βασιλείου Κοντού (Α.Μ./Δ.Σ.Α. [REDACTED]),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίας Γραμματικάκη και

κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (ε-Ε.Φ.Κ.Α), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίας Γραμματικάκη.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ενάγοντος, ο οποίος δήλωσε ότι μετατρέπει το αίτημα της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, για το πέραν των 6.000,00 ευρώ ποσό και ζήτησε την παραδοχή της αγωγής.

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του ε-Ε.Φ.Κ.Α., η οποία ζήτησε την απόρριψη της αγωγής. Και

Την Πάρεδρο στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την απόρριψη της αγωγής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας τηλεδιασκέψεων e-Presence.gov.gr, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020 (Α' 127).

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο**

1. Με την ένδικη αγωγή, όπως αναπτύσσεται με το από [REDACTED] παραδεκτώς υποβληθέν υπόμνημα, ο ενάγων, ο οποίος, κατά τους ισχυρισμούς του, είναι στρατιωτικός συνταξιούχος, ζητεί να υποχρεωθούν τα εναγόμενα, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, να του καταβάλουν εις ολόκληρον το ποσό των 11.975,35 ευρώ νομιμοτόκως, ως αποζημίωση κατά τα άρθρα 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, άλλως με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Το ποσό αυτό, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, αντιστοιχεί σε διαφορές συντάξεων που θα ελάμβανε κατά το χρονικό διάστημα από [REDACTED] έως [REDACTED], εάν δεν εφαρμόζονταν επί της σύνταξής του οι κριθείσες, με την 244/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως αντισυνταγματικές διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011. Με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του ενάγοντος (βλ. τα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης της 9^{ης} [REDACTED]) το αίτημα της αγωγής μετατράπηκε από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό για το πέραν των 6.000,00 ευρώ ποσό. Το Δημόσιο κατέθεσε το από 16.6.2 [REDACTED] υπόμνημά του, με το οποίο ζητεί την απόρριψη της αγωγής, προβάλλοντας ότι οι αξιώσεις του ενάγοντος έχουν παραγραφεί.

2. Η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου και κατά του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.), ως εις ολόκληρον υπόχρεων για την ικανοποίηση των αξιώσεων του ενάγοντος κατ' αυτών (βλ. άρθρα 105 και 106 Εισ.Ν.Α.Κ., 481 επ. ΑΚ και 926 επ. Α.Κ. και άρθρα 50 παρ. 2 και 131 του ν. 4700/2020, καθώς και ΕλΣυν Ολ. 2020/2020, 504, 1477, 1820, 1821/2021, II Τμ. 930, 1209/2019, 2432/2020, 1689/2021, Τέταρτο Τμήμα 957/2021, 2212/2022 κ.ά.).

3. Ακολούθως, η ένδικη αγωγή, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου (άρθρο 313 παρ. 1, 2 του ν. 4700/2020), έχει ασκηθεί νομότυπα και πρέπει να εξεταστεί κατά την νομική και ουσιαστική της βασιμότητα.

4. Στο άρθρο 11 του ν. 3865/2010 «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» (Α' 120), ορίζεται ότι «1. Από

1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (...). Σκοπός του λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.). 2. α. Η Ε.Α.Σ. παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο ως εξής: α) Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%. β) Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.000,00 €, ποσοστό 4%. γ) Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%. δ) Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%. ε) Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%. στ) Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%. ζ) Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%. η) Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%. β. (...). 3. α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €). β. (...). 5. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα. 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες και τα βοηθήματα που καταβάλλει το Δημόσιο». Εξάλλου, με τον ν. 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α' 152) ορίστηκε στο άρθρο 44 παράγραφος 10 ότι «Από 1.8.2011, τα ποσοστά των περιπτώσεων (β) έως και (η) της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115), καθώς και του άρθρου 11 του ν. 3865/2010 (Α' 120) αναπροσαρμόζονται σε 6%, 7%, 9%, 10%, 12%, 13% και 14% αντίστοιχα». Οι ανωτέρω διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 44 του νόμου 3986/2011 επαναλήφθηκαν για τα ποσοστά του άρθρου 11 του νόμου 3865/2010 με την παράγραφο 13 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 (Α' 180).

5. Από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου κρίθηκε (απόφ. 244/2017) ότι οι διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010, 11 του ν. 3865/2010 και συνακόλουθα των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, ως προς την επιβολή και την αύξηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου, στο μέτρο που αφορούν τους εν λόγω συνταξιούχους, αντίκεινται στα άρθρα 4 παρ. 1 και 5, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και στις από αυτά απορρέουσες αρχές της ισότητας ενώπιον του νόμου, της ισότητας στα δημόσια βάρη, της ασφάλειας δικαίου, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας. Με την ανωτέρω δικαστική απόφαση ορίστηκε ως χρονικό σημείο επέλευσης των αποτελεσμάτων της διάγνωσης της αντισυνταγματικότητας των ως άνω διατάξεων, ο χρόνος δημοσίευσης της απόφασης αυτής και δη η 8^η Φεβρουαρίου 2017 και συνακόλουθα περιορίστηκαν τα χρονικά αποτελέσματα της εν λόγω κρίσης στο

μετά τη δημοσίευση της απόφασης διάστημα για όσους δεν είχαν ήδη προσφύγει - με την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και ενστάσεων- για την ικανοποίηση παρελθουσών αξιώσεών τους, με συνέπεια οι τελευταίοι να έχουν αξίωση, εκ της ανωτέρω αιτίας, μόνο για το χρονικό διάστημα μετά τη δημοσίευση της προαναφερόμενης απόφασης.

6. Στον Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού (ν. 2362/1995, Α' 247) ορίζεται στο άρθρο 90 παρ. 5 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 140 παρ. 5 του ν. 4270/2014) ότι «5. Ο χρόνος παραγραφής των απαιτήσεων των συνταξιούχων εν γένει και βοηθηματούχων του Δημοσίου, (...) από καθυστερούμενες συντάξεις, επιδόματα και βοηθήματα είναι δύο ετών, έστω και αν έχουν ενταλθεί εσφαλμένα (...)», στο άρθρο 91 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 141 του ν. 4270/2014) ότι «Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. (...)» και στο άρθρο 93 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 143 του ν. 4270/2014) ότι «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β) (...)». Περαιτέρω, στο άρθρο 135 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...) και άλλες διατάξεις» (Α' 127) ορίζεται ότι «1. Η εκκρεμοδικία αρχίζει με την κατάθεση της αγωγής και λήγει με τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης ή την κατάργηση της δίκης. 2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται ως προς τον εναγόμενο από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα (...)».

7. Στο άρθρο 63 παρ. 1 του ισχύοντος, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης με την με αριθμ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ████████ ένστασης του ενάγοντος πράξης της 46^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου (π.δ. 774/1980, Α' 189), στο οποίο έχουν κωδικοποιηθεί οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 4448 της 24/29.12.1964 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της κειμένης Συνταξιοδοτικής Νομοθεσίας» (Α' 253) ορίζεται ότι «Κατά των πράξεων ή παραλείψεων του Υπουργού των Οικονομικών εν τη ασκήσει της αρμοδιότητός του προς εκτέλεσιν των πράξεων ή αποφάσεων κανονισμού συντάξεως εις βάρος του Δημοσίου ή την πληρωμήν των συντάξεων εν γένει, συμπεριλαμβανομένων και των αφορωσών καταλογισμόν αχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως, δύναται ν' ασκηθή ένστασις ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους, αφ' ης ο ενιστάμενος έλαβε γνώσιν της προσβαλλομένης πράξεως (...) Η ένστασις κρίνεται

παρά του κατά το άρθρον 7 παρ. 5 του παρόντος αρμοδίου Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφαρμοζομένων περαιτέρω των διατάξεων των άρθρων 28-31 (...) αυτού» [βλ. και άρθρα 67 παρ. 4 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, π.δ 169/2007, Α' 210, στο οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 4448/1964 και του άρθρου 63 παρ. 1 του π.δ. 774/1980, 90 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52, 2 παρ. 1 και 138 του π.δ. 1225/1981, Α' 304]. Περαιτέρω, το β.δ. 598/1965 «Περί εκτελέσεως του άρθρου 5 του ν. 4448/1964 κ.λπ.» (Α' 130), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 4448/1964, ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο και αφορούσε τις ενστάσεις που ασκούνταν ενώπιον του Α' Κλιμακίου, ορίζει στο άρθρο 5 ότι «1. (...) 2. Ο Εισηγητής Πάρεδρος καταρτίζει την πράξιν, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά της υπό των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων διαγραφομένης διαδικασίας. 3. Αι κατά τ' ανωτέρω εκδιδόμεναι πράξεις του Συνεδρίου αποστέλλονται εν αντιγράφω επιμελεία της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εις το Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους προς εκτέλεσιν και κοινοποίησιν εις τον ενδιαφερόμενον».

8. Οι αξιώσεις που απορρέουν από την αντισυνταγματική επιβολή σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου της εισφοράς αλληλεγγύης, με τις διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, όπως ισχύουν, δεν συνάπτονται με το παράνομο του κανονισμού της σύνταξης, αλλά με την εκκαθάριση αυτής και ως εκ τούτου, σύμφωνα με τα κριθέντα με την 1975/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπόκεινται σε διετή παραγραφή (άρθρα 90 παρ. 5 του ν. 2362/1995 και 140 παρ. 5 του ν. 4270/2014), η οποία συμπληρώνεται, αν δεν μεσολαβήσει διακοπτικό της παραγραφής γεγονός (άρθρα 93 του ν. 2362/1995 και 143 του ν. 4270/2014), με την παρέλευση δύο ετών από τη λήξη του έτους (31η Δεκεμβρίου), εντός του οποίου γεννήθηκε η αξίωση (άρθρα 91 του ν. 2362/1995 και 141 του ν. 4270/2014). Τούτο δε, ακόμη και εάν οι επίδικες απαιτήσεις επικουρικώς ερείδονται στις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού (904 ΑΚ) (πρβλ ΕλΣυν Έκτο Τμ. 509/2025 σκ. 14, 916/2024, σκ. 14). Η παραγραφή διακόπτεται, μεταξύ άλλων, με την υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη του Δικαστηρίου ή των διαδίκων (άρθρα 93 του ν. 2362/1995 και 143 του ν. 4270/2014). Όπως δε συνάγεται από το πλέγμα των διατάξεων που παρατέθηκαν στη σκέψη 7, ως υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο, νοείται και η άσκηση ένστασης ενώπιον του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατ' άρθρο 63 του π.δ. 774/1989, η οποία συνιστούσε πρόσβαση σε δικαστήριο που είχε την εξουσία να εξετάσει αυτήν ως προς τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα και να καταλήξει σε δεσμευτική πράξη που τέμνει τη διαφορά και είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση (ΕλΣυν Ολ. 566/2024, 1795/2018, 1114/2007). Δοθέντος δε ότι μετά την έκδοση της πράξης του Κλιμακίου ολοκληρώνεται η

αρμοδιότητά του και δεν ακολουθεί άλλη διαδικαστική πράξη του Δικαστηρίου (άρθρο 5 παρ. 3 του β.δ. 598/1965), η διακοπείσα -με την άσκηση της ένστασης - παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την έκδοση της πράξης αυτής (βλ. και τα Πρακτικά της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 7ης Γεν. Συν. της 22ας.2.2023, σκέψη 10, ΕλΣυν Έκτο Τμ. 1712/2024, σκ. 9, Έκτο Τμ. σε συμβ. 1698, 756/2023, πρβλ ΕλΣυν Έκτο Τμ. 100, 276, 277/2023).

9. Στην υπό κρίση υπόθεση, οι αξιώσεις του ενάγοντος, που απορρέουν από την παρακράτηση από τη σύνταξή του της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων, βάσει των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, για το χρονικό διάστημα από την [REDACTED] έως [REDACTED], ήτοι για διάστημα πριν από τη δημοσίευση (στις 8.2.2017) της 244/2017 απόφασης της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, ασκούνται νομίμως, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 5, δοθέντος ότι, όπως προβάλλει ο ενάγων και προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία (8.2.2017), ο τελευταίος είχε ήδη ασκήσει την με αριθμ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. [REDACTED] ένστασή του ενώπιον του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία αιτούνταν την ακύρωση της σχετικής πράξης παρακράτησης από τη σύνταξή του της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων. Επί της ένστασης αυτής εκδόθηκε η [REDACTED]/2017 πράξη του Α' Κλιμακίου του Δικαστηρίου, ληφθείσα κατά την [REDACTED] συνεδριάσή του, με την οποία η ένστασή του έγινε δεκτή και ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

10. Ωστόσο, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 8 της παρούσας, οι αξιώσεις του ενάγοντος, ως εκ του χρόνου υποβολής της υπόθεσης στο Δικαστήριο, με την άσκηση της προαναφερθείσας [REDACTED] ένστασής του ενώπιον του Α' Κλιμακίου, του χρόνου έκδοσης (.....2017) της [REDACTED] πράξης αυτού και, εν συνεχεία, του χρόνου επίδοσης ([REDACTED].2022) της ένδικης αγωγής σε έκαστο των εναγομένων (βλ. τις [REDACTED] και [REDACTED] εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών [REDACTED]), έχουν υποπέσει στη διετή παραγραφή που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 90 παρ. 5 του ν. 2362/1995 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 140 του ν. 4270/2014, σκ. 6). Τούτο διότι, η παραγραφή των αξιώσεων του αυτών διεκόπη μεν, κατ' άρθρο 93 περ. α' του ν. 2362/1995, σε ότι αφορά το έτος 2010, με την υποβολή της υπόθεσης στο Δικαστήριο, δηλαδή με την άσκηση της ένστασης ενώπιον του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ανεστάλη η έναρξή της για τα λοιπά έτη μέχρι την έκδοση της [REDACTED].2017 πράξης του Α' Κλιμακίου, και εκκίνησε για το σύνολο των απαιτήσεων από την επομένη της έκδοσης της προαναφερθείσας πράξης του Κλιμακίου, ήτοι από την 10η.10.2017 και συμπληρώθηκε στις 10.10.2019, ήτοι πριν από την επίδοση της

ένδικης αγωγής στα εναγόμενα στις ■.1.2022 (ΕλΣυν Έκτο Τμ. 1712/2024, Έκτο Τμ. σε συμβ. 1698, 756/2023, πρβλ ΕλΣυν Έκτο Τμ. 100, 276, 277).

11. Ο ενάγων, με την ένδικη αγωγή, όπως αυτή αναπτύσσεται με το από ■ υπόμνημα, προβάλλει ότι είχε ασκήσει τη με αριθμ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ■.2011 ένσταση ενώπιον του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τις ■.2019 και ■.2017 αιτήσεις του (τις οποίες δεν προσκομίζει), και ότι οι αξιώσεις του δεν έχουν υποπέσει σε παραγραφή, ενόψει του ότι μετά την έκδοση της ■.2017 πράξης του Κλιμακίου επί της ένστασής του, με την οποία είχε διακόψει την παραγραφή, δεν έχει μεσολαβήσει, μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσής του, η τελευταία διαδικαστική πράξη της κοινοποίησης σε αυτόν της εν λόγω πράξης. Ειδικότερα, προβάλλει ότι από τα άρθρα 63 παρ. 1, 28-30 (στα οποία το άρθρο 63 παραπέμπει) του π.δ. 774/1980, που ίσχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο και τη συστηματική ερμηνεία των διατάξεων σχετικά με την άσκηση των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προκύπτει ότι οι πράξεις του Κλιμακίου, που εκδίδονταν επί ενστάσεων κατ' άρθρο 63 του π.δ. 774/1980, και οι οποίες στη συνέχεια ήταν δυνατόν να προσβληθούν με έφεση ενώπιον του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κοινοποιούνται από το Δικαστήριο στους ενισταμένους, η κοινοποίηση δε αυτή αποτελεί την τελευταία διαδικαστική πράξη από την οποία εκκινεί νέα ισόχρονη με τη διακοπείσα- λόγω της ασκηθείσας ένστασης- παραγραφή. Περαιτέρω, προβάλλει ότι η ερμηνεία, κατά την οποία, η παραγραφή αξίωσης που διακόπηκε με την υποβολή ένστασης ενώπιον του Κλιμακίου αρχίζει εκ νέου από την έκδοση της πράξης του Κλιμακίου επ' αυτής, δεν βρίσκει έρεισμα στις προεκτεθείσες διατάξεις, αντιφάσκει προς τη θέσπιση της δυνατότητας άσκησης του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά των πράξεων του Κλιμακίου εντός 60 ημερών από την κοινοποίηση αυτών και αντίκειται στην αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και στα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ.

12. Οι ανωτέρω ισχυρισμοί του ενάγοντος είναι απορριπτέοι. Τούτο, διότι, σύμφωνα με το ισχύον, κατά τον κρίσιμο χρόνο, β.δ. 595/1965, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 4448/1964 (η παρ. 1 του οποίου σε συνδυασμό με το άρθρο 63 παρ. 1 του π.δ. 774/1980 κωδικοποιήθηκε στο άρθρο 67 παρ. 4 του Σ.Κ.) και ειδικώς καθορίζει τις λεπτομέρειες της εφαρμογής του εν λόγω άρθρου, μετά την έκδοση των πράξεων του τότε αρμόδιου Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεν προβλέπεται άλλη διαδικαστική πράξη του Δικαστηρίου, αλλά η αποστολή τους στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (βλ σκ. 7). Διάφορο δε είναι το ζήτημα ότι κατά των πράξεων του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου προβλέπεται στα άρθρα 30 του π.δ. 774/1980 και 80 του ν. 4129/2013, στα οποία παραπέμπουν τα άρθρα 63 του π.δ. 774/1980 και 90 του

ν. 4129/2013, αντίστοιχα, η δυνατότητα άσκησης έφεσης από όποιον έχει έννομο συμφέρον μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση ή την καθ' όποιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης. Ούτε, άλλωστε, επικαλείται ο ενάγων ότι του δόθηκαν συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες διαβεβαιώσεις, προερχόμενες από αρμόδια όργανα, που να του δημιούργησαν την δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ισχύει κάτι διαφορετικό, ούτε ότι υπήρξε αντιφατική ή ασαφής νομολογία του δικαστηρίου σχετικά με το προαναφερόμενο θέμα. Σε κάθε περίπτωση, στην προκειμένη υπόθεση, δεν αποδεικνύεται ότι ο ενάγων στερήθηκε του δικαιώματός του να ασκήσει, εντός της νόμιμης προθεσμίας παραγραφής, τα προβλεπόμενα ένδικα βοηθήματα, καθώς, κατά τα γνωστά στο Δικαστήριο από προηγούμενες ενέργειές του (βλ. σκ. 19 της [REDACTED]/2025 απόφασης της Μονομελούς Σύθεσης του παρόντος Τμήματος), ο ενάγων είχε ήδη λάβει πλήρη γνώση της πράξης του Κλιμακίου ([REDACTED].2017) πριν από την άροδο διετίας από την έκδοση της, όπως προκύπτει από την προσκομισθείσα από τον ίδιο στη Μονομελή Σύθεση του παρόντος Τμήματος από [REDACTED].2019 (χωρίς αριθμό πρωτοκόλλου) αίτησή του, που απευθύνεται προς τον ΕΦΚΑ, έχει ως θέμα την «Επιστροφή Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» και με την οποία αιτήθηκε την άμεση εκτέλεση της ως άνω [REDACTED].2017 Πράξης του Α' Κλιμακίου.

13. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αγωγή του ενάγοντος πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις [REDACTED].

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΕΝΤΡΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου,
στις [REDACTED].

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ